29 d'abril: Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església, patrona d'Europa

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquella ocasió, prenent Jesús la paraula, digué: «Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants. Sí, Pare, perquè així ha esdevingut plaent davant teu. Totes les coses m'han estat donades pel meu Pare; i ningú no coneix el Fill sinó el Pare, ni el Pare ningú no el coneix sinó el Fill i aquell a qui el Fill ho vulgui revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré. Preneu el meu jou sobre vosaltres i apreneu de mi, que soc mansuet i humil de cor, i trobareu el repòs per a les vostres ànimes, ja que el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera».

«Has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui l'Església celebra amb goig i gratitud santa Caterina de Siena (1347-1380). Amb goig perquè en aquesta santa es feren realitat les paraules del Crist: «Perquè has amagat aquestes coses als savis i prudents, i les has revelat als infants» (Mt 11,25). És impressionant el grau de maduresa interior i d'unió amorosa —fins a les místiques esposalles— amb Jesucrist d'una noia tan joveneta com Caterina.

Déu mateix porta en el seu "ADN" la senzillesa, la discreció. Així actuà el Messies: nasqué en una establia i ressuscità sense triomfalismes. Ell era el Rei anunciat i esperat des de David, però la seva corona reial és feta d'espines i el seu tron és la Creu. En una de les seves visions místiques, Caterina veié que Jesús li presentava dues corones, una d'or i una altra d'espines. Ella, responent que el seu repòs era el dolor del Senyor, escollí la d'espines... «Veniu a mi tots els qui esteu fatigats i afeixugats, i jo us alleujaré» (Mt 11,28): Caterina reposa en el patiment del Crist; Jesús reposa en la senzillesa de la jove santa.

Caterina, bona coneixedora del seu Estimat, tenia viva consciència de la grandesa de l'home pel fet que el mateix Déu és un enamorat de cadascun de nosaltres: «Per quina raó heu elevat l'home a una dignitat tan alta?» —es preguntava—. «L'amor inestimable pel qual heu mirat en Vós mateix la vostra criatura i us heu enamorat d'ella; per amor l'heu creada, i per amor li heu donat un ésser capaç de tastar el vostre Bé etern».

Finalment, la gratitud de l'Església envers Caterina per la seva tasca conciliadora. En aquell temps l'Església visqué un trist període marcat per divisions, internes i externes. El mal més lamentable fou l'anomenat "exili d'Avinyó". Des de l'any 1305, un total de set papes residiren a Avinyó. Les pregàries i les gestions de santa Caterina —també d'altres personalitats, com santa Brígida— varen aconseguir que al 1367 el Papa Urbà V retornés a la Ciutat Eterna. Gràcies siguin donades eternament a les santes dones que tant han fet —sovint més del que sabem— per l'Església!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quina cosa, o qui, va ser el motiu que establís l'home en semblant dignitat? Per amor el vas crear, per amor li vas donar un ésser capaç d'assaborir el teu Bé etern» (Santa Catalina de Siena)

- «També avui l'Església rep un gran benefici de l'exercici de la maternitat espiritual de nombroses dones, consagrades i laiques, que alimenten en les ànimes el pensament de Déu, enforteixen la fe de la gent i orienten la vida cristiana cap a cims cada vegada més elevats» (Benet XVI)

- «Sabem que, per als qui estimen Déu, tot concorre al seu bé» (Rm 8,28). El testimoniatge dels sants confirma constantment aquesta veritat: Santa Caterina de Siena diu (...): 'Tot procedeix de l'amor, tot és ordenat a la salvació de l'home, Déu només obra amb aquesta finalitat'(...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 313)